

De beste sneltyper van Nederland

TEKST
MARTIJN NEGGERS
FOTOGRAFIE
ALEXANDER SCHIPPERS

Voor sommige winnaars worden er boottochten door de Amsterdamse grachten georganiseerd, voor anderen blijft het bij een broodje kroket in de kantine, of bij een medaille aan de schoorsteenmantel. Nieuwe Revu gaat op bezoek bij de vele bijna onzichtbare winnaars die Nederland rijk is.

H

Het is rustig in Rijswijk. Terwijl ik met open raam langs een kanaaltje rijd, luiden de vogels al fluitend de lente in. Het is namiddag, en ik ben op weg naar Wendy Lempers, de beste sneltypen van Nederland. Afgelopen jaar won ze het NK sneltypen met een ruime voorsprong op de andere kandidaten. Ik vraag me af hoe ze zo goed geworden is. Hoe kan het dat ze de concurrentie zo makkelijk onder zich houdt? Is de wereld van de sneltypen een harde wereld om in te leven? En wat voor iemand is Wendy? Moet ik denken aan een soort Inge de Bruijn, met atletische duimen en elastieken vingerkootjes? Of moet ik eerder denken aan juffrouw Jannie van *Jiskefet*, die al haar hele leven op de administratie van meneer Jos en meneer Edgar werkt? De timing is in elk geval perfect: zodra dit verhaal van de drukpers rolt, is het nog maar een dag of twee tot het NK sneltypen.

Ik parkeer aan het water, en bel aan. Wendy doet meteen open. Ze lacht een beetje zenuwachtig, terwijl ze zichzelf voorstelt en me enthousiast uitnodigt binnen te komen. De beste sneltypen van Nederland woont samen

met haar man, Roger, die in een hoek, vanachter de computer, de boel goedkeurend glimlachend gadeslaat. We drinken koffie aan de eettafel, overal om ons heen in het huis hangen en staan plastic Pokémon. Het vooroordeel van juffrouw Jannie kan wel de kast in.

750 slagen per minuut

Maar goed, jij bent dus de beste typer van Nederland?
'Ja, dat klopt, ja,' lacht Wendy. Even valt het gesprek stil.

Maar, nou ja, maar: hoező? Ik bedoel, de meeste mensen gaan lekker voetballen, of Mario Karten, maar sneltypen?

'Ja, ik werk dus in de IT, en mijn collega's zeiden eigenlijk altijd al tegen me dat ik idioot snel typ. Dat hoorden ze dan, als ik zat te tikken, snap je? Dus, ja, op een gegeven moment zat ik een wedstrijd te doen, tegen een collega, en toen...'

Wacht even, hier gaan we te snel aan voorbij. Je volgende stap is dan: een wedstrijd typen tegen je collega?

'Ja, gewoon, zo'n online typewedstrijdje. Ik was ook wel benieuwd, iedereen zegt het, maar hoe snel ben je dan echt? Maar ik eindigde echt vóór boven iedereen. Dus die collega stuurde naar iemand door wat mijn score was, dat was toen, ehh...'

Even twijfelt Wendy. Vanuit de hoek bemoeit Roger zich ermee: 'Tóen, nu niet meer, zat je ongeveer op de 730, 750 aanslagen per minuut.'

En dat is dus heel veel?

Roger knikt bewonderend, terwijl hij vanachter de computer naar zijn vrouw kijkt. 'Ik typ gewoon normaal, en dan haal je zo'n 300, 350 slagen per minuut.'

Maar dat is dan bijna het dubbele? ➤

'Ik zocht uit op wat voor toetsenbord de beste typer ter wereld typt, en dat heb ik toch ook maar besteld'

Wendy knikt, ze wordt er een klein beetje verlegen van, maar lacht het voorzichtig weg.

Prefecte feedback

'Maar goed,' gaat Wendy weer verder, 'toen bleek er een Nederlands kampioenschap te zijn, waarvan de winnaar een meisje in de twintig was, zij zat rond de 600. Toen dacht ik wel: ja, dan kan ik me net zo goed inschrijven.'

Zo'n NK. Hoe gaat dat dan?

'Nou, dat valt dus nog tegen. Je krijgt dan teksten van tien minuten, dat is echt veel langer dan die ene minuut die ik had geoefend. Je moet dan écht oefenen, anders krijg je kramp in je handen. Krijg je echt last. Dus dat is wel even andere koek. Dat NK eindigde ik echt nét achter haar, werd ik tweede. Maar, vertelde ze, zij had elke dag geoefend.'

En jij?

'Niet echt. Dus toen dacht ik wel: oh, wacht even. Nu wordt het menens.'

Trianingskamp, mediteren, bosloop, alles?

'Nou, ik ben wel dagelijks gaan oefenen. Daarna ben ik op internet gaan opzoeken op wat voor toetsenbord de beste typer ter wereld typt, en dat heb ik toch ook maar besteld.'

Roger draait zich weer om, van de computer weg, en houdt trots het toetsenbord omhoog waar hij op zit te werken. Wendy legt uit dat het een bijzonder toetsenbord is, waar de feedback perfect is, en waar de mechanische toetsen precies op het juiste tempo doorklikken en loslaten.

Nou, goed: na een jaar lang hard trainen...

'Ja, toen won ik het NK dus wel.'

En nu? Nu is het serious business? Nu wil je de komende tien jaar de Rintje Ritsma van de Nederlandse typenrij worden?

'Er is ook een WK, dat is dit jaar in Italië. Maar daar wil ik ook echt nog wel een keertje heen. Dat lijkt me wel echt prachtig.'

En hoe zit je daar in het niveau?

Wendy twijfelt. Ze legt uit dat ze ooit een keer met een digitale internationale wedstrijd heeft meegedaan, online. 'Via mijn typevereniging, toen werd ik zevende.'

'Negende,' verbetert Roger, die volgens mij geaccepteerd heeft dat er vandaag nog maar weinig getypt gaat worden, maar dat er des te meer gepraat wordt over typen.

'Oh ja, negende.'

'Ja, ik geloof negende,' gaat hij verder. 'Je kunt die lijsten wel opzoeken nog, online.'

Roger, ik begin toch het idee te krijgen dat jij ook een beetje de trainer bent?

'Hij gaat wel altijd mee, ja, dat wel,' lacht Wendy. *Beetje bidons aangeven, rondetijden omroepen.*

'Precies,' antwoordt Roger grijnzend. 'Handdoeken vouwen, dat werk.'

Maar jij bent dus negende van de wereld?

'Nou, niet helemaal. Op zo'n WK duren de wedstrijden een half uur. Dat is wel écht lang. Dan moet je wel écht hard trainen. Maar daar wil ik uiteindelijk wel naar toe.'

Hoe zijn je kansen?

'De aanslagen van de wereldkampioen zitten nog wel een stuk hoger hoor dan die van mij. Dus ik moet wel echt aan de slag. Maar het WK, ja dat lijkt me wel wat.' ✕

Wendy Lempers (1987) is de beste sneltyper van Nederland.

Ambitie: Het WK sneltypen winnen.